

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: a) **M. H.**
nar. X

b) **N. P.**
nar. X
obě st. příslušnost X
obě t. č. pobytem X

zastoupené Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Kovářská 4/939, 190 00 Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační politiky,
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2019, č.j.OAM-898/ZA-ZA11-K09-2018 a rozhodnutí ze dne 14. 3. 2019, č.j. OAM-899/ZA-ZA11-K09-2018

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2019, č.j.OAM-898/ZA-ZA11-K09-2018 a rozhodnutí ze dne 14. 3. 2019, č.j. OAM-899/ZA-ZA11-K09-2018 **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému tlumočnickovi Mgr. Artašesi Israeljanovi, CSc., bytem D. 901/9, B. **se přiznává** odměna za tlumočnický úkon ve výši 700 Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 3. 4. 2019 žalobkyně brojily proti napadenému rozhodnutí A) ze dne 14. 3. 2019, č.j. OAM-899/ZA-ZA11-K09-2018 vydanému ve věci druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané žalobkyní a) M. H. a napadenému rozhodnutí B) ze dne 14. 3. 2019, č.j. OAM-898/ZA-ZA11-K09-2018 ve věci druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany její matky, žalobkyně b) N. P. - dále také napadené rozhodnutí A) a napadené rozhodnutí B).
2. Těmito napadenými rozhodnutími žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany proto, že žádosti žalobkyň vyhodnotil jako opakované (§ 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proto žádosti shledal jako nepřipustné ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu.

II. Napadená rozhodnutí

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí A) uvedl, že důvodem první žádosti žalobkyně a) bylo pouze tvrzení o zhoršeném zdravotním stavu – farmakorezistentní epilepsie (trpí jí od šesti měsíců věku). Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobkyně a) se na tuto diagnózu v podstatě celý život léčila, ale nehrozí jí ohrožení života a její zdravotní stav nevyžaduje specializovanou péči, která by v Arménii nebyla dostupná.
4. Rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany ve věci žalobkyně a) bylo přezkoumáno správními soudy, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2018, č.j. 62 Az 13/2018, a v řízení o kasační stížnosti usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2018, č.j. 7 Azs 272/2018-40, jímž byla kasační stížnost odmítnuta pro nepřijatelnost.
5. Z lékařských zpráv, které potvrzují a upřesňují dříve stanovenou diagnózu, není možné žádným způsobem odvodit, že by došlo k takové změně zdravotního stavu žadatelky, která by vyžadovala opětovný meritorní přezkum v dané věci. Tvrzené zdravotní obtíže nejsou novou skutečností, pro niž by mělo dojít k novému posouzení případu žalovaným.
6. V napadeném rozhodnutí B) žalovaný velmi obdobně uvádí, že důvodem první žádosti byla pouze starost o zdravotní stav dcery (žalobkyně B), což bylo

posuzováno v prvním řízení a mezinárodní ochrana nebyla udělena. I případ žalobkyně B) byl přezkoumán správními soudy, a to na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2018, č.j. 62 Az 13/2018 a dále v řízení o kasační stížnosti, která byla výše citovaným usnesením Nejvyššího správního soudu odmítnuta pro nepřijatelnost. Tvrzené zdravotní obtíže nejsou novou skutečností, pro niž by mělo dojít k novému posouzení případu žalovaným.

III. Žaloba

7. Žalobkyně ve své společné žalobě proti napadeným rozhodnutím A) a B) namítly porušení ustanovení § 25 písm. i) a § 10a písm. e) zákona o azylu. Podle jejich názoru při podání druhé žádosti existovaly nové důvody, které nebyly předmětem meritorního posouzení v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany, a proto bylo na místě meritorní projednání žádosti.
8. Společným důvodem je důvodem je aktuální zdravotní stav žalobkyně B) v kombinaci s nedostatečnou lékařskou péčí v zemi původu. Žalobkyně podpůrně odkázaly také na rozsudek ESLP Paposhvili proti Belgii. Vyjádřily obavy z návratu do vlasti kvůli příp. zhoršení zdravotního stavu, s tím, že hrozí riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu čl. 3 EÚLP. Kromě toho jsou tvrzené důvody relevantní i z pohledu udělení humanitárního azylu, který by měl být žalobkyni B) udělen vzhledem k jejímu špatnému zdravotnímu stavu.
9. Žalobkyně A) je aktuálně v péči neurologů a je zařazena do neurochirurgického programu kvůli plánované operaci mozku. Žalobkyně tvrdí, že v Arménii by tato léčba nebyla dostupná. Není zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje opak.
10. Uvedené skutečnosti měl žalovaný považovat za nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 11a zákona o azylu a měl zvážit, zda žalobkyně a) za této situace nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany.
11. K žalobě obě žalobkyně přiložily lékařské zprávy z posledních vyšetření žalobkyně a) a z hospitalizace v listopadu roku 2018. Jedná se zejm. o lékařskou zprávu ze dne 2. 5. 2019 (FN u sv. Anny) dokumentující skutečnost, že první pokus o iktální SPECT vyšetření mozku neúspěšný, přičemž druhý pokus byl plánován na 28. 6. 2019. Dále je přiložena propouštěcí zpráva z hospitalizace od 6. 12. 2019 do 11. 12. 2019, kde je dokumentován neúspěšný pokus o iktální SPECT a lékařská zpráva ze dne 28. 12. 2019 (FN u sv. Anny), kde je dokumentováno vyšetření po třech epileptických paroxysmech. Byl proveden neúspěšný 3. pokus o iktální SPECT a proveden interiktální SPECT.
12. Ze všech shora uvedených důvodů žalobkyně navrhly, aby byla napadená rozhodnutí A) a B) zrušena a vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby a nesouhlasí s ní, neboť neprokazuje nezákonnost napadených rozhodnutí. Odkazuje na obsah správních spisů, zejména na žádosti o udělení mezinárodní ochrany a napadená rozhodnutí. V průběhu správních řízení bylo objasněno, že žalobkyně a) a b) byly již v minulosti účastníky řízení o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný sdělil, že opakované žádosti jmenovaných jsou u každé z nich jejich druhou žádostí o udělení mezinárodní ochrany.
14. Po posouzení důvodů, uvedených výše jmenovanými pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice dne 23. 10. 2018, žalovaný konstatoval, že jmenované uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Arménie opětovně vrátit, jako uváděly v průběhu správního řízení o jejich první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a skutečnost, že trpí epilepsií a na území České republiky by se chtěla vyléčit – tvrzení v případě žalobkyně a); a v případě její matky, že její dcera trpí epilepsií a na území České republiky by se chtěla vyléčit – tvrzení v případě žalobkyně b).
15. K žalobní námitce týkající se údajné nové skutečnosti - sice onemocnění žalobkyně a), které je chronického charakteru a doložených lékařských zpráv, žalovaný uvedl, že žalobkyně a) zdravotními potížemi chronického charakteru (epilepsie) trpí již od svých 6 měsíců věku a není jím bezprostředně ohrožena na životě. S těmito zdravotními potížemi se v Arménii celý život léčila, navštěvovala různá zdravotnická zařízení, odborníky na léčbu epilepsie, v případě potřeby byla hospitalizována, užívala předepsané léky a dokonce v souvislosti se svým onemocněním pobírala invalidní důchod 3. stupně. Nejedná se v tomto případě o novou skutečnost, neboť toto bylo předmětem posuzování již v průběhu první žádosti žalobkyně a) o mezinárodní ochranu.
16. Z obsahu doložených lékařských zpráv, které pouze potvrzují a upřesňují dříve stanovenou diagnózu, není možné žádným způsobem odvodit, že by došlo k takové změně zdravotního stavu jmenované, která by vyžadovala opětovný meritorní přezkum dané věci.
17. Žalovaný zastavil správní řízení o žádostech žalobkyň, a proto nebylo jeho povinností se dále zabývat možností udělení tzv. humanitárního azylu žalobkyním podle ust. § 14 zákona o azylu a současně nebyl povinen zkoumat, zda mají nárok na udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 zákona o azylu, jak se žalobkyně v žalobě mylně domnívaly.
18. Po zhodnocení důvodů, které žalobkyně předkládaly v současném druhém řízení, dospěl žalovaný k jednoznačnému závěru, že žalobkyně neuvedly žádné nové skutečnosti či zjištění a byly tudíž naplněny podmínky stanovené v § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení o takovéto žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo zastaveno. Žalobní námitky proto žalovaný zásadně odmítá a shledává je zcela nedůvodnými.

V. Správní spisy

19. Ze správního spisu žalobkyně a) vyplývá, že žalovaný shromáždil četné podklady týkající se léčby epilepsie a dostupnosti zdravotní péče v Arménii. Jedná se zejm. o zprávu Informace o dostupnosti léčby epilepsie spánkového laloku s fokálními záchvaty vč. dostupnosti léků a zprávu, Informace o dostupnosti zdravotní péče Arménie (zejm. s. 71 – 73 týkající se duševních poruch). Dále je ve správním spisu založena kopie cestovního dokladu a kopie dokumentů z prvotního řízení (zamítnutí žádosti prvotním rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 3. 2018). Kromě toho žalovaný založil k podkladům kopii celé zdravotnické dokumentace léčby žalobkyně v ČR a lékařské zprávy.
20. Ze správního spisu vedeného v řízení o žádosti žalobkyně b) vyplývají následující skutečnosti. Jedná se o druhou žádost žalobkyně b) o udělení mezinárodní ochrany. Z Arménie vycestovala s českým vízem a cestovním dokladem, přičemž do ČR byla vrácena do ČR z Německa v dublinském řízení. Měla potíže s červenými krvinkami (lék Tardiferom) a potíže s páteří. Důvodem pro podání žádosti jsou zdravotní potíže dcery a její léčba v ČR.
21. Ve správním spisu žalobkyně b) je založena také kopie cestovního dokladu a kopie dokumentů z prvotního řízení (zamítnutí žádosti). Dále také se ve správním spisu nalézají zprávy o zemi původu – Bezpečnostní a politická situace v zemi (červen 2018), situace neúspěšných žadatelů o udělení mezinárodní ochrany po návratu do vlasti. Spis obsahuje též kopii prvotního rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany ze dne 22. 3. 2018, jakož i protokolu o pohovoru k prvotní žádosti ze dne 2. 10. 2017.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přiznal podané žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 3. 5. 2019, č.j. 33 Az 13/2019 - 30 (pravomocné ke dni 7. 5. 2019).
23. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo za účasti obou žalobkyň, jejich společné zástupkyně a zástupce žalovaného, jakož i ustanoveného tlumočníka dne 30. 8. 2020. Zástupkyně žalobkyň uvedla, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je léčba žalobkyně a) na farmakorezistentní epilepsii, která by v její vlasti nebyla dostupná. U žalobkyně došlo ke zhoršení zdravotního stavu, což mělo být považováno za novou skutečnost. V ČR má žalobkyně a) možnost operace. Sama žalobkyně b) – matka – k tomu uvedla, že jediné její přání je, aby se její dcera vyléčila, přičemž v Arménii taková léčba neexistuje. Ošetřující lékař v FN u sv. Anny v Brně jim sdělil, že je možné provést chirurgický zákrok ke zlepšení zdravotního stavu. Žalobkyně a) se k věci blíže nevyjádřila.
24. Zástupce žalovaného odkázal na své písemné vyjádření. Dále soud konstatoval obsah soudního spisu a správních spisů a dal příležitost oběma stranám k vyjádření k obsahu spisu. Konkrétně soud citoval zprávy obsažené ve spisu žalobkyně a)

týkající se poskytování zdravotní péče v Arménii a léčby epilepsie. K obsahu spisu ani zástupkyně žalobkyně ani zástupce žalované neměl námitek či doplnění.

25. Dále krajský soud doplnil dokazování ve věci aktuálními lékařskými zprávami, a to konkrétně zprávou I. neurologické kliniky FN u sv. Anny ze dne 18. 6. 2020, v níž se uvádí, že žalobkyně a) je dlouhodobě léčena v Brně pro farmakorezistentní epilepsii. Vzhledem ke komplikovanosti případu není vhodné stěhování spojené se změnou ošetřujícího lékaře. V současnosti je u pacientky plánována operace (implantace VNS, event. resekční výkon). Další zpráva z Vojenské nemocnice Brno z hospitalizace ve dnech 17. 6. 2020 – 18. 6. 2020, kdy byla přivezena pro protrahovaný epileptický záchvat. Byla diagnostikována porucha vědomí, nesrozumitelné verbální projevy. Stran doporučení další lékařské péče se uvádí epileptochirurgické řešení. Konečně předložila i zprávu z psychiatrické ambulance MUDr. O. v Zastávce, kde se uvádí jako diagnóza středně těžká úzkostná deprese v reakci na neurologickou problematiku.
26. Podle zástupkyně žalobkyň tyto zprávy dokumentují špatný zdravotní stav a tendenci ke zhoršování. V ČR existuje potenciální možnost provedení neurochirurgické operace, nicméně termín stále není určen. Zástupce žalovaného uvedl, že léčba farmakorezistentní epilepsie probíhá stále stejně. K dostupnosti léčby epilepsie v Arménii zástupkyně žalobkyně uvedla, že dokumenty obsažené ve správním spisu prokazují, že v Arménii nejsou dostupné veškeré léčebné postupy k řešení epilepsie, přičemž neurochirurgický zákrok tam možný není. Zástupce žalobce se k tomuto nevyjádřil.
27. Jelikož strany neměly další důkazní návrhy, soud ukončil dokazování, vyslechl konečné návrhy stran a přerušil jednání za účelem přípravy a vyhlášení rozsudku.
28. **Žaloba je důvodná.**
29. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). Předmětem posouzení v této věci nejsou samotné důvody pro udělení či neudělení mezinárodní ochrany, nýbrž podmínky pro aplikaci ustanovení § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
30. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
31. Krajský soud vycházel při posouzení žalobních námitek z právní úpravy obsažené v ustanovení § 11a odst. 1 a 2 zákona o azylu v rozhodném znění, podle něhož platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo

nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda „...uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. *Není-li opakovaná žádost nepřípustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.*“

32. Ve vztahu k ustanovení § 13 (tzv. azylu za účelem sloučení rodiny) a § 14 zákona o azylu (tzv. humanitárnímu azylu) platí podle § 11a odst. 4 zákona o azylu, že s ohledem na důvody hodné zvláštního zřetele lze podanou opakovanou a další opakovanou žádost posoudit jako přípustnou. Takový postup je žádoucí zvláště v situacích, kdy jsou dány důvody, pro které ministerstvo na základě správního uvážení může rozhodnout o udělení humanitárního azylu podle § 14, případně o udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny (viz k tomu kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.06.2019, čj. 2 Azs 101/2019 – 74). Tyto důvody by jinak neměly vztah k možnému pronásledování ani hrozbě vážné újmy a nemohly by být těmi důvody, pro které ministerstvo posoudí (další) opakovanou žádost jako přípustnou (viz k tomu Zákon o azylu – komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2011, In. ASPI).
33. Krajský soud předně uvádí, že v dané věci je zřejmá souvislostní vazba mezi osudem žalobkyně a) a b). Obě žalobkyně opírají svou argumentaci pouze o zdravotní problémy žalobkyně a) – M. H., jejíž matka žalobkyně b) jí poskytuje péči a nezbytnou pomoc v situacích epileptických záchvatů (paroxysmů). Z azylového příběhu obou žalobkyň rovněž vyplývá, že obě ženy přijely do ČR za účelem léčby zdravotního postižení žalobkyně a) a nemají tu žádné bližší jiné rodinné vazby.
34. Žalovaný své hodnocení v napadených rozhodnutích založil na tom, že zdravotní stav žalobkyně a) je v zásadě stabilizovaný a od dětství, kdy se diagnóza epilepsie u ní projevila, se příliš nemění. Krajský soud se však s tímto závěrem neztotožnil. Z lékařských zpráv obsažených ve správním spisu a předložených žalobkyní v soudním řízení vyplývá, že četnost i charakteristika paroxysmů se s přibývajícím věkem žalobkyně mění k horšímu. Od začátku soudního řízení žalobkyně konzistentně argumentovaly tím, že žalobkyně a) je zařazena do neurochirurgického programu a je u ní plánován zákrok (pravděpodobně resekce). Za účelem provedení tohoto zákroku žalobkyně a) opakovaně podstoupila pokus o provedení iktálního SPECT vyšetření (jednofotonová emisní výpočetní tomografie) založená na metodě scintigrafie.
35. Co se týká geneze zdravotního stavu žalobkyně a), došlo k určitým změnám oproti období před vydáním prvotního rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Tehdejší zprávy podle názoru krajského soudu jednoznačně nevypovídaly o potřebě neurochirurgického zákroku pro řešení epilepsie. Ten začal být plánován v důsledku opakovaných útoků nemoci a jejího farmakorezistentního charakteru, který byl u žalobkyně českými specialisty opakovaně diagnostikován (lékařské zprávy FN u

sv. Anny). V současné době stále probíhá snaha lékařů o lokalizaci centra epileptické aktivity v mozku žalobkyně a) cestou iktálního SPECT vyšetření.

36. Z hlediska nezbytnosti neurochirurgického zákroku má tedy krajský soud za prokázané, že tento je minimálně žádoucí, neboť zdravotní stav žalobkyně a) se průběžně zhoršuje. Nejde sice akutně o otázku života a smrti, ale z hlediska skutečností rozhodných pro posouzení druhé žádosti žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany se jedná o natolik závažný posun ve skutkovém stavu, že bylo povinností žalovaného se touto otázkou zabývat jako novou skutečností. Názor prezentovaný v napadených rozhodnutích je tedy zjednodušující a nereflextuje vývoj zdravotního stavu žalobkyně.
37. Druhou stranou téže mince je pak znovu prověřit na základě aktuálních zpráv o zemi původu, zda by takový zákrok byl možný v Arménii. Na základě informací a zpráv o zemi původu založených ve správním spisu, které se týkají arménského zdravotního systému a léčby epilepsie, vyplývá pouze tolik, že v Arménii je dostupná léčba farmakologická a vyšetření metodou EEG. Co se však týká počítačových tomografií, scintigrafií a nukleární medicíny obecně, jsou podle uvedených zpráv takové metody spíše nedostupné. Oproti těmto skutečnostem je nedostačující odkázat na názor žalovaného prezentovaný v prvotním rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany ve věci žalobkyně a), že v Arménii existuje dostupná léčba (s. 8 tohoto rozhodnutí).
38. Na zodpovězení těchto otázek je pak vázána nová úvaha žalovaného v dalším řízení, v níž musí zkoumat jednak to, zda je takový typ léčby možný v zemi původu žalobkyň a zda není dána potřeba pro udělení humanitárního azylu oběma žalobkyním podle § 11a odst. 4 zákona o azylu ve spojení s ustanovením § 14 zákona o azylu.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

39. Ze všech shora uvedených důvodů shledal krajský soud žalobu jako důvodnou, a proto rozhodl o zrušení napadených rozhodnutí a vrácení obou věcí k dalšímu řízení žalovanému, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
40. V dalším řízení je žalovaný vázán výsledky dokazování provedeného krajským soudem v tomto řízení, jakož i právním názorem obsaženým v odůvodnění tohoto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci nebyla žádnému z účastníků přiznána náhrada nákladů řízení, neboť úspěšné žalobkyně žádné náklady neuplatnily ani soud ze spisu nezjistil, že by jim nějaké vznikly. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný a jde o správní orgán, jemuž se v souladu s ustálenou judikaturou obvykle náhrada nákladů ani v případě úspěchu ve věci nepřiznává.

42. Ve smyslu ustanovení § 58 odst. 2 s.ř.s. krajský soud rozhodl ve výroku III tohoto rozsudku o odměně tlumočnicka ustanoveného usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 8. 2020, č.j. 33 Az 13/2019 - 66. Ustanovenému tlumočnickovi z arménského jazyka Mgr. Artasəsi Israeljanovi, CSc. krajský soud přiznal tlumočné podle náročnosti a míry odborných znalostí potřebných k realizaci tlumočnického úkonu ve výši 700 Kč, a to ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 pol. 1 v částce 350 Kč za jednu hodinu (tzn. celkem za dvě hodiny trvání jednání dne 31. 8. 2020). Náklady vynaložené na tlumočné platí stát (§ 59 odst. 2 s.ř.s.), a proto krajský soud rozhodl o povinnosti vyplatit určenou odměnu za tlumočnický úkon za podmínek uvedených ve výroku III. tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31. srpna 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.